1. После сего пошел Иисус на ту сторону моря Галилейского, [в] [окрестности] Тивериады.

УПО: Після того Ісус перейшов на той бік Галілейського чи Тіверіядського моря.

KJV: After these things Jesus went over the sea of Galilee, which is the sea of Tiberias.

2. За Ним последовало множество народа, потому что видели чудеса, которые Он творил над больными.

УПО: А за Ним ішла безліч народу, бо бачили чуда Його, що чинив над недужими.

KJV: And a great multitude followed him, because they saw his miracles which he did on them that were diseased.

3. Иисус взошел на гору и там сидел с учениками Своими.

УПО: Ісус же на гору зійшов, і сидів там зо Своїми учнями.

KJV: And Jesus went up into a mountain, and there he sat with his disciples.

4. Приближалась же Пасха, праздник Иудейский.

УПО: Наближалася ж Пасха, свято юдейське.

KJV: And the passover, a feast of the Jews, was nigh.

5. Иисус, возведя очи и увидев, что множество народа идет к Нему, говорит Филиппу: где нам купить хлебов, чтобы их накормить?

УПО: A Ісус, звівши очі Свої та побачивши, яка безліч народу до Нього йде, говорить Пилипові: Де ми купимо хліба, щоб вони поживились?

KJV: When Jesus then lifted up his eyes, and saw a great company come unto him, he saith unto Philip, Whence shall we buy bread, that these may eat?

6. Говорил же это, испытывая его; ибо Сам знал, что хотел сделать.

УПО: Він же це говорив, його випробовуючи, бо знав Сам, що Він має робити.

KJV: And this he said to prove him: for he himself knew what he would do.

7. Филипп отвечал Ему: им на двести динариев не довольно будет хлеба, чтобы каждому из них досталось хотя понемногу.

УПО: Пилип Йому відповідь дав: І за двісті динаріїв їм хліба не стане, щоб кожен із них бодай трохи дістав.

KJV: Philip answered him, Two hundred pennyworth of bread is not sufficient for them, that every one of them may take a little.

8. Один из учеников Его, Андрей, брат Симона Петра, говорит Ему:

УПО: Говорить до Нього Андрій, один з учнів Його, брат Симона Петра:

KJV: One of his disciples, Andrew, Simon Peter's brother, saith unto him,

9. здесь есть у одного мальчика пять хлебов ячменных и две рыбки; но что это для такого множества?

УПО: Є тут хлопчина один, що має п'ять ячних хлібів та дві рибі, але що то на безліч таку! KJV: There is a lad here, which hath five barley loaves, and two small fishes: but what are they among so many?

10. Иисус сказал: велите им возлечь. Было же на том месте много травы. Итак возлегло людей числом около пяти тысяч.

УПО: А Ісус відказав: Скажіть людям сідати! А була на тім місці велика трава. І засіло чоловіка числом із п'ять тисяч.

KJV: And Jesus said, Make the men sit down. Now there was much grass in the place. So the men sat down, in number about five thousand.

11. Иисус, взяв хлебы и воздав благодарение, роздал ученикам, а ученики возлежавшим, также и рыбы, сколько кто хотел.

УПО: A Ісус узяв хліби, і, подяку вчинивши, роздав тим, хто сидів. Так само і з риб, скільки хотіли вони.

KJV: And Jesus took the loaves; and when he had given thanks, he distributed to the disciples, and the disciples to them that were set down; and likewise of the fishes as much as they would.

12. И когда насытились, то сказал ученикам Своим: соберите оставшиеся куски, чтобы ничего не пропало.

УПО: І, як наїлись вони, Він говорить до учнів Своїх: Позбирайте куски позосталі, щоб ніщо не загинуло.

KJV: When they were filled, he said unto his disciples, Gather up the fragments that remain, that nothing be lost.

13. И собрали, и наполнили двенадцать коробов кусками от пяти ячменных хлебов, оставшимися у тех, которые ели.

УПО: І зібрали вони. І дванадцять повних кошів наклали кусків, що лишились їдцям із п'яти ячних хлібів.

KJV: Therefore they gathered them together, and filled twelve baskets with the fragments of the five barley loaves, which remained over and above unto them that had eaten.

14. Тогда люди, видевшие чудо, сотворенное Иисусом, сказали: это истинно Тот Пророк, Которому должно придти в мир.

УПО: А люди, що бачили чудо, яке Ісус учинив, гомоніли: Це Той справді Пророк, що повинен прибути на світ!

KJV: Then those men, when they had seen the miracle that Jesus did, said, This is of a truth that prophet that should come into the world.

15. Иисус же, узнав, что хотят придти, нечаянно взять его и сделать царем, опять удалился на гору один.

УПО: Спостерігши ж Ісус, що вони мають замір прийти та забрати Його, щоб настановити царем, знов на гору пішов Сам один.

KJV: When Jesus therefore perceived that they would come and take him by force, to make him a king, he departed again into a mountain himself alone.

16. Когда же настал вечер, то ученики Его сошли к морю

УПО: А як вечір настав, то зійшли Його учні над море.

KJV: And when even was now come, his disciples went down unto the sea,

17. и, войдя в лодку, отправились на ту сторону моря, в Капернаум. Становилось темно, а Иисус не приходил к ним.

УПО: І, ввійшовши до човна, на другий бік моря вони попливли, до Капернауму. І темрява вже наступила була, а Ісус ще до них не приходив.

KJV: And entered into a ship, and went over the sea toward Capernaum. And it was now dark, and Jesus was not come to them.

18. Дул сильный ветер, и море волновалось.

УПО: Від великого ж вітру, що віяв, хвилювалося море.

KJV: And the sea arose by reason of a great wind that blew.

19. Проплыв около двадцати пяти или тридцати стадий, они увидели Иисуса, идущего по морю и приближающегося к лодке, и испугались.

УПО: Як вони ж пропливли стадій із двадцять п'ять або з тридцять, то Ісуса побачили, що йде Він по морю, і до човна зближається, і їх страх обгорнув...

KJV: So when they had rowed about five and twenty or thirty furlongs, they see Jesus walking on the sea, and drawing nigh unto the ship: and they were afraid.

20. Но Он сказал им: это Я; не бойтесь.

УПО: Він же каже до них: Це Я, не лякайтесь! KJV: But he saith unto them, It is I; be not afraid.

- 21. Они хотели принять Его в лодку; и тотчас лодка пристала к берегу, куда плыли. УПО: I хотіли вони взяти до човна Його; та човен зараз пристав до землі, до якої пливли. KJV: Then they willingly received him into the ship: and immediately the ship was at the land whither they went.
- 22. На другой день народ, стоявший по ту сторону моря, видел, что там, кроме одной лодки, в которую вошли ученики Его, иной не было, и что Иисус не входил в лодку с учениками Своими, а отплыли одни ученики Его.

УПО: А наступного дня той народ, що на тім боці моря стояв, побачив, що там іншого човна, крім одного того, що до нього ввійшли були учні Його, не було, і що до човна не входив Ісус із Своїми учнями, але відпливли самі учні.

KJV: The day following, when the people which stood on the other side of the sea saw that there was none other boat there, save that one whereinto his disciples were entered, and that Jesus went not with his disciples into the boat, but that his disciples were gone away alone;

23. Между тем пришли из Тивериады другие лодки близко к тому месту, где ели хлеб по благословении Господнем.

УПО: А тим часом із Тіверіяди припливли човни інші близько до місця того, де вони їли хліб, як Господь учинив був подяку.

KJV: (Howbeit there came other boats from Tiberias nigh unto the place where they did eat bread, after that the Lord had given thanks:)

24. Итак, когда народ увидел, что тут нет Иисуса, ни учеников Его, то вошли в лодки и приплыли в Капернаум, ища Иисуса.

УПО: Отож, як побачили люди, що Ісуса та учнів Його там нема, то в човни посідали самі

й прибули до Капернауму, і шукали Ісуса.

KJV: When the people therefore saw that Jesus was not there, neither his disciples, they also took shipping, and came to Capernaum, seeking for Jesus.

25. И, найдя Его на той стороне моря, сказали Ему: Равви! когда Ты сюда пришел? УПО: І, на тім боці моря знайшовши Його, сказали Йому: Коли Ти прибув сюди, Учителю? KJV: And when they had found him on the other side of the sea, they said unto him, Rabbi, when camest thou hither?

26. Иисус сказал им в ответ: истинно, истинно говорю вам: вы ищете Меня не потому, что видели чудеса, но потому, что ели хлеб и насытились.

УПО: Відповів їм Ісус і сказав: Поправді, поправді кажу вам: Мене не тому ви шукаєте, що бачили чуда, а що їли з хлібів і наситились.

KJV: Jesus answered them and said, Verily, verily, I say unto you, Ye seek me, not because ye saw the miracles, but because ye did eat of the loaves, and were filled.

27. Старайтесь не о пище тленной, но о пище, пребывающей в жизнь вечную, которую даст вам Сын Человеческий, ибо на Нем положил печать [Свою] Отец, Бог.

УПО: Пильнуйте не про поживу, що гине, але про поживу, що зостається на вічне життя, яку дасть нам Син Людський, бо відзначив Його Бог Отець.

KJV: Labour not for the meat which perisheth, but for that meat which endureth unto everlasting life, which the Son of man shall give unto you: for him hath God the Father sealed.

28. Итак сказали Ему: что нам делать, чтобы творить дела Божии? УПО: Сказали ж до Нього вони: Що ми маємо почати, щоб робити діла Божі?

KJV: Then said they unto him, What shall we do, that we might work the works of God?

29. Иисус сказал им в ответ: вот дело Божие, чтобы вы веровали в Того, Кого Он послал. УПО: Ісус відповів і сказав їм: Оце діло Боже, щоб у Того ви вірували, Кого Він послав. KJV: Jesus answered and said unto them, This is the work of God, that ye believe on him whom he hath sent.

30. На это сказали Ему: какое же Ты дашь знамение, чтобы мы увидели и поверили Тебе? что Ты делаешь?

УПО: А вони відказали Йому: Яке ж знамено Ти чиниш, щоб побачили ми й поняли Тобі віри? Що Ти робиш?

KJV: They said therefore unto him, What sign shewest thou then, that we may see, and believe thee? what dost thou work?

31. Отцы наши ели манну в пустыне, как написано: хлеб с неба дал им есть.

УПО: Наші отці їли манну в пустині, як написано: Хліб із неба їм дав на поживу.

KJV: Our fathers did eat manna in the desert; as it is written, He gave them bread from heaven to eat.

32. Иисус же сказал им: истинно, истинно говорю вам: не Моисей дал вам хлеб с неба, а Отец Мой дает вам истинный хлеб с небес.

УПО: А Ісус їм сказав: Поправді, поправді кажу вам: Не Мойсей хліб із неба вам дав, Мій Отець дає вам хліб правдивий із неба.

KJV: Then Jesus said unto them, Verily, I say unto you, Moses gave you not that bread from heaven; but my Father giveth you the true bread from heaven.

33. Ибо хлеб Божий есть тот, который сходит с небес и дает жизнь миру.

УПО: Бо хліб Божий є Той, Хто сходить із неба й дає життя світові.

KJV: For the bread of God is he which cometh down from heaven, and giveth life unto the world.

34. На это сказали Ему: Господи! подавай нам всегда такой хлеб.

УПО: А вони відказали до Нього: Давай, Господи, хліба такого нам завжди!

KJV: Then said they unto him, Lord, evermore give us this bread.

35. Иисус же сказал им: Я есмь хлеб жизни; приходящий ко Мне не будет алкать, и верующий в Меня не будет жаждать никогда.

УПО: Ісус же сказав їм: Я хліб життя. Хто до Мене приходить, не голодуватиме він, а хто вірує в Мене, ніколи не прагнутиме.

KJV: And Jesus said unto them, I am the bread of life: he that cometh to me shall never hunger; and he that believeth on me shall never thirst.

36. Но Я сказал вам, что вы и видели Меня, и не веруете.

УПО: Але Я вам сказав, що Мене хоч ви й бачили, та не віруєте.

KJV: But I said unto you, That ye also have seen me, and believe not.

37. Все, что дает Мне Отец, ко Мне придет; и приходящего ко Мне не изгоню вон, УПО: Усе прийде до Мене, що Отець дає Мені, а того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть.

KJV: All that the Father giveth me shall come to me; and him that cometh to me I will in no wise cast out.

38. ибо Я сошел с небес не для того, чтобы творить волю Мою, но волю пославшего Меня Отца.

УПО: Бо Я з неба зійшов не на те, щоб волю чинити Свою, але волю Того, Хто послав Мене.

KJV: For I came down from heaven, not to do mine own will, but the will of him that sent me.

39. Воля же пославшего Меня Отца есть та, чтобы из того, что Он Мне дал, ничего не погубить, но все то воскресить в последний день.

УПО: Оце ж воля Того, Хто послав Мене, щоб з усього, що дав Мені Він, Я нічого не стратив, але воскресив те останнього дня.

KJV: And this is the Father's will which hath sent me, that of all which he hath given me I should lose nothing, but should raise it up again at the last day.

40. Воля Пославшего Меня есть та, чтобы всякий, видящий Сына и верующий в Него, имел жизнь вечную; и Я воскрешу его в последний день.

УПО: Оце ж воля Мого Отця, щоб усякий, хто Сина бачить та вірує в Нього, мав вічне життя, і того воскрешу Я останнього дня.

KJV: And this is the will of him that sent me, that every one which seeth the Son, and believeth on him, may have everlasting life: and I will raise him up at the last day.

41. Возроптали на Него Иудеи за то, что Он сказал: Я есмь хлеб, сшедший с небес. УПО: Тоді стали юдеї ремствувати на Нього, що сказав: Я той хліб, що з неба зійшов.

KJV: The Jews then murmured at him, because he said, I am the bread which came down from heaven.

42. И говорили: не Иисус ли это, сын Иосифов, Которого отца и Мать мы знаем? Как же говорит Он: я сшел с небес?

УПО: І казали вони: хіба Він не Ісус, син Йосипів, що ми знаємо батька та матір Його? Як же Він каже: Я з неба зійшов?

KJV: And they said, Is not this Jesus, the son of Joseph, whose father and mother we know? how is it then that he saith, I came down from heaven?

43. Иисус сказал им в ответ: не ропщите между собою.

УПО: А Ісус відповів і промовив до них: Не ремствуйте ви між собою!

KJV: Jesus therefore answered and said unto them, Murmur not among yourselves.

44. Никто не может придти ко Мне, если не привлечет его Отец, пославший Меня; и Я воскрешу его в последний день.

УПО: Ніхто бо не може до Мене прийти, як Отець, що послав Мене, не притягне його, і того воскрешу Я останнього дня.

KJV: No man can come to me, except the Father which hath sent me draw him: and I will raise him up at the last day.

45. У пророков написано: и будут все научены Богом. Всякий, слышавший от Отца и научившийся, приходит ко Мне.

УПО: У Пророків написано: І всі будуть від Бога навчені. Кожен, хто від Бога почув і навчився, приходить до Мене.

KJV: It is written in the prophets, And they shall be all taught of God. Every man therefore that hath heard, and hath learned of the Father, cometh unto me.

46. Это не то, чтобы кто видел Отца, кроме Того, Кто есть от Бога; Он видел Отца. УПО: Це не значить, щоб хтось Отця бачив, тільки Той Отця бачив, Хто походить від Бога.

KJV: Not that any man hath seen the Father, save he which is of God, he hath seen the Father.

47. Истинно, истинно говорю вам: верующий в Меня имеет жизнь вечную.

УПО: Поправді, поправді кажу Вам: Хто вірує в Мене, життя вічне той має.

KJV: Verily, verily, I say unto you, He that believeth on me hath everlasting life.

48. Я есмь хлеб жизни.

УПО: Я хліб життя!

KJV: I am that bread of life.

49. Отцы ваши ели манну в пустыне и умерли;

УПО: Отці ваші в пустині їли манну, і померли.

KJV: Your fathers did eat manna in the wilderness, and are dead.

50. хлеб же, сходящий с небес, таков, что ядущий его не умрет.

УПО: То є хліб, Який сходить із неба, щоб не вмер, хто Його споживає.

KJV: This is the bread which cometh down from heaven, that a man may eat thereof, and not die.

51. Я хлеб живый, сшедший с небес; ядущий хлеб сей будет жить вовек; хлеб же, который Я дам, есть Плоть Моя, которую Я отдам за жизнь мира.

УПО: Я хліб живий, що з неба зійшов: коли хто споживатиме хліб цей, той повік буде жити. А хліб, що дам Я, то є тіло Моє, яке Я за життя світові дам.

KJV: I am the living bread which came down from heaven: if any man eat of this bread, he shall live for ever: and the bread that I will give is my flesh, which I will give for the life of the world.

52. Тогда Иудеи стали спорить между собою, говоря: как Он может дать нам есть Плоть Свою?

УПО: Тоді між собою змагатися стали юдеї, говорячи: Як же Він може дати нам тіла спожити?

KJV: The Jews therefore strove among themselves, saying, How can this man give us his flesh to eat?

53. Иисус же сказал им: истинно, истинно говорю вам: если не будете есть Плоти Сына Человеческого и пить Крови Его, то не будете иметь в себе жизни.

УПО: І сказав їм Ісус: Поправді, поправді кажу вам: Якщо ви споживати не будете тіла Сина Людського й пити не будете крови Його, то в собі ви не будете мати життя.

KJV: Then Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Except ye eat the flesh of the Son of man, and drink his blood, ye have no life in you.

54. Ядущий Мою Плоть и пиющий Мою Кровь имеет жизнь вечную, и Я воскрешу его в последний день.

УПО: Хто тіло Моє споживає та кров Мою п'є, той має вічне життя, і того воскрешу Я останнього дня.

KJV: Whoso eateth my flesh, and drinketh my blood, hath eternal life; and I will raise him up at the last day.

55. Ибо Плоть Моя истинно есть пища, и Кровь Моя истинно есть питие.

УПО: Бо тіло Моє то правдиво пожива, Моя ж кров то правдиво пиття.

KJV: For my flesh is meat indeed, and my blood is drink indeed.

56. Ядущий Мою Плоть и пиющий Мою Кровь пребывает во Мне, и Я в нем.

УПО: Хто тіло Моє споживає та кров Мою п'є, той в Мені перебуває, а Я в ньому.

KJV: He that eateth my flesh, and drinketh my blood, dwelleth in me, and I in him.

57. Как послал Меня живый Отец, и Я живу Отцем, [так] и ядущий Меня жить будет Мною.

УПО: Як Живий Отець послав Мене, і живу Я Отцем, так і той, хто Мене споживає, і він житиме Мною.

KJV: As the living Father hath sent me, and I live by the Father: so he that eateth me, even he shall live by me.

58. Сей-то есть хлеб, сшедший с небес. Не так, как отцы ваши ели манну и умерли: ядущий хлеб сей жить будет вовек.

УПО: То є хліб, що з неба зійшов. Не як ваші отці їли манну й померли, хто цей хліб споживає, той жити буде повік!

KJV: This is that bread which came down from heaven: not as your fathers did eat manna, and are dead: he that eateth of this bread shall live for ever.

59. Сие говорил Он в синагоге, уча в Капернауме.

УПО: Оце Він говорив, коли в Капернаумі навчав у синагозі.

KJV: These things said he in the synagogue, as he taught in Capernaum.

60. Многие из учеников Его, слыша то, говорили: какие странные слова! кто может это

слушать?

УПО: А багато-хто з учнів Його, як почули оце, гомоніли: Жорстока це мова! Хто слухати може її?

KJV: Many therefore of his disciples, when they had heard this, said, This is an hard saying; who can hear it?

61. Но Иисус, зная Сам в Себе, что ученики Его ропщут на то, сказал им: это ли соблазняет вас?

УПО: А Ісус, Сам у Собі знавши це, що учні Його на те ремствують, промовив до них: Чи оце вас спокушує?

KJV: When Jesus knew in himself that his disciples murmured at it, he said unto them, Doth this offend you?

62. Что ж, если увидите Сына Человеческого восходящего [туда], где был прежде? УПО: А що ж, як побачите Людського Сина, що сходить туди, де перше Він був? KJV: What and if ye shall see the Son of man ascend up where he was before?

63. Дух животворит; плоть не пользует нимало. Слова, которые говорю Я вам, суть дух и жизнь

УПО: То дух, що оживлює, тіло ж не помагає нічого. Слова, що їх Я говорив вам, то дух і життя.

KJV: It is the spirit that quickeneth; the flesh profiteth nothing: the words that I speak unto you, they are spirit, and they are life.

64. Но есть из вас некоторые неверующие. Ибо Иисус от начала знал, кто суть неверующие и кто предаст Его.

УПО: Але є дехто з вас, хто не вірує. Бо Ісус знав спочатку, хто ті, хто не вірує, і хто видасть Його.

KJV: But there are some of you that believe not. For Jesus knew from the beginning who they were that believed not, and who should betray him.

65. И сказал: для того-то и говорил Я вам, что никто не может придти ко Мне, если то не дано будет ему от Отца Моего.

УПО: І сказав Він: Я тому й говорив вам, що до Мене прибути не може ніхто, як не буде йому від Отця дане те.

KJV: And he said, Therefore said I unto you, that no man can come unto me, except it were

given unto him of my Father.

66. С этого времени многие из учеников Его отошли от Него и уже не ходили с Ним.

УПО: Із того часу відпали багато-хто з учнів Його, і не ходили вже з Ним.

KJV: From that time many of his disciples went back, and walked no more with him.

67. Тогда Иисус сказал двенадцати: не хотите ли и вы отойти?

УПО: І сказав Ісус Дванадцятьом: Чи не хочете й ви відійти?

KJV: Then said Jesus unto the twelve, Will ye also go away?

68. Симон Петр отвечал Ему: Господи! к кому нам идти? Ты имеешь глаголы вечной жизни:

УПО: Відповів Йому Симон Петро: До кого ми підемо, Господи? Ти маєш слова життя вічного.

KJV: Then Simon Peter answered him, Lord, to whom shall we go? thou hast the words of eternal life.

69. и мы уверовали и познали, что Ты Христос, Сын Бога живаго.

УПО: Ми ж увірували та пізнали, що Ти Христос, Син Бога Живого!

KJV: And we believe and are sure that thou art that Christ, the Son of the living God.

70. Иисус отвечал им: не двенадцать ли вас избрал Я? но один из вас диавол.

УПО: Відповів їм Ісус: Чи не Дванадцятьох Я вас вибрав? Та один із вас диявол...

KJV: Jesus answered them, Have not I chosen you twelve, and one of you is a devil?

71. Это говорил Он об Иуде Симонове Искариоте, ибо сей хотел предать Его, будучи один из двенадцати.

УПО: Це сказав Він про Юду, сина Симонового, Іскаріота. Бо цей мав Його видати, хоч він був один із Дванадцятьох.

KJV: He spake of Judas Iscariot the son of Simon: for he it was that should betray him, being one of the twelve.